

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815204939
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815204939.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika, členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstříka, vo veci starostlivosti súdu o maloletého P. P., nar. XX. X. XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, bytom u matky, dieťa rodičov, matky P. P., rod. M., nar. XX. X. XXXX, bytom M. XXX a otca F. P., nar. XX. X. XXXX, bytom J. F. XX, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 1P/81/2015-45 zo dňa 15. februára 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/81/2014-74 zo dňa 12. 1. 2015 vo výroku o výživnom a otcovi uložil povinnosť platiť na maloletého zvýšené výživné 100,- eur mesačne, počnúc od 1. 9. 2015 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti otca splatiť zameškané výživné za obdobie od 1. 9. 2015 do 29. 2. 2016 vo výške 240,- eur, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku do rúk matky, vrátane nadväzujúceho výroku o trovách konania, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/81/2014-74 zo dňa 12. 1. 2015 vo výroku o výživnom tak, že otec F. P., nar. XX. X. XXXX, je povinný prispievať na výživu maloletého P., nar. XX. X. XXXX sumou 100,- eur mesačne počnúc od 1. 9. 2015 do budúca, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Otcovi ďalej uložil povinnosť zameškané výživné za obdobie od 1. 9. 2015 do 29. 2. 2016 vo výške 240,- eur splatiť v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku do rúk matky maloletého. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Mal za to, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k zmene pomerov (§ 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine). Maloletý nastúpil na štúdium na strednú školu mimo miesta bydliska, s čím sú spojené zvýšené výdavky matky na cestovné 23,- eur, stravu v škole 30,- eur, školské pomôcky, doučovanie anglického a slovenského jazyka 60,- eur, zvýšené vreckové 20,- eur a náklady na oblečenie a stravu, keďže vyrástol, ako aj iné potreby. Matka, ktorá sa výlučne sama o maloletého stará, má zvýšený invalidný dôchodok o 74,2 eur, t.j. 336,20 eur, z ktorého hradí všetky svoje náklady, vrátane zvýšených nákladov na lieky, ako aj náklady na maloletého. U otca súd nemal zistené zvýšené príjmy, tento poberá príspevok na opatrovanie otca 170,50 eur (v čase posledného rozhodovania o výživnom 185,31 eur), avšak má k dispozícii finančné prostriedky vo výške 1 817,35 eur zo zrušeného stavebného sporenia, ktoré môže použiť na potreby maloletého dieťaťa v dobe, keď je odkázané so všetkými potrebami na svojich rodičov.

Proti uvedenému rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie otec maloletého z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/ O.s.p. a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Mal za to, že súd pri svojom rozhodovaní nevezal do úvahy jeho schopnosti a potreby maloletého. Neprihliadol k tomu, že si nemôže nájsť zamestnanie, keďže sa celodenne stará o svojich invalidných rodičov, o domácnosť, v ktorej s nimi žije a o hospodárske zvieratá. Jeho jediným príjmom je príspevok za opatrovanie otca, ktorý mu znížili o 15,- eur na sumu 170,53 eur. Matkin príjem vzrástol o 74,- eur, pričom mal za to, že nie je potrebné, aby platila synovi dve poisťky (spolu za 12,78 eur), keď jemu bolo počas súdneho konania prikázané zrušenie stavebného sporenia pre maloletého, aby mohol z neho platiť výživné a poistenie na neho, z ktorého platil zameškané výživné. Jeho mesačné náklady predstavujú 139,- eur a na živobytie mu ostáva 31,- eur, t.j. životná úroveň jeho syna je vzhľadom na ním platené výživné vyššia. Súdom určené výživné 100,- eur mesačne nemá z čoho platiť. Súčasne poukázal na to, že zo sumy zo zrušeného stavebného sporenia, ktorú má pre maloletého odloženú na jeho potreby, mu dal so súhlasom matky 160,- eur na motorku.

Matka maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že starostlivosť o rodičov môže otec zabezpečiť prostredníctvom existujúcich služieb a sám sa zamestnať a zvýšiť svoj príjem. Ona vzhľadom na svoj zhoršený zdravotný stav nie je schopná sa zamestnať, privyrobiť si. Navyše zhoršený zdravotný stav spôsobuje zvýšené náklady. Poukázala na to, že napriek možnosti nepožiadala o určenie príspevku na rozvedeného manžela.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/81/2014-74 zo dňa 12. 1. 2015 vo výroku o výživnom tak, že otec maloletého je povinný prispievať na jeho výživu sumou 100,- eur mesačne počnúc od 1. 9. 2015 do budúca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky, ako vecne správny v celom rozsahu sa stotožnil s jeho odôvodnením potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.) a vo výroku o povinnosti otca zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 1. 9. 2015 do 29. 2. 2016 vo výške 240,- eur v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku do rúk matky podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil vrátane nadväzujúceho výroku o trovách konania a vec podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd ako súd odvolací podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v potvrdzujúcej časti sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletého z dôvodu zmeny pomerov. Okresný súd vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

Na zdôraznenie správnosti v potvrdenej časti rozhodnutia a k odvolacím námietkam otca maloletého krajský súd dopĺňa, že aj keď zákonnú vyživovaciu povinnosť k maloletému majú obidvaja rodičia (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine), súd výživné určoval ako povinnému len otcovi po zmene pomerov, keďže maloletý bol na dobu po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky (§ 24 ods. 1, § 26 Zákona o rodine). Preto súd správne skúmal zmenu schopností, možností a majetkových pomerov u otca (§ 62 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine), pričom otec sám v priebehu konania potvrdil, že pre potreby syna vlastní 1 817,35 eur, a teda jeho zmenené majetkové pomery mu umožňujú platiť výživné v súdom stanovenej vyššej výške, čo vyplýva aj zo skutočnosti, že maloletému na zakúpenie motorky poskytol sumu 160,- eur (napriek deklarovaniu, že na živobytie mu zostáva mesačne 31,- eur). Matka, na ktorej zvýšené príjmy otec poukazoval, na rozdiel od otca svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému plní aj formou osobnej starostlivosti a starostlivosti o domácnosť (§ 62 ods. 4 Zákona o rodina) a poskytovaním vecných plnení, medzi ktoré patrí bývanie, stravovanie, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti, doučovanie jazyka, poistenie, čo u otca absentuje.

V zrušujúcej časti svojho rozhodnutia krajský súd uvádza, že v konaní o určenie výživného, ktoré môže začať aj bez návrhu, sa neuplatňuje koncentračná zásada podľa § 120 ods. 4, týkajúca sa možnosti predkladať skutočnosti a dôkazy len do určitej fázy konania. Účastníci túto možnosť majú v priebehu celého tzv. základného konania, teda aj v rámci konania na odvolacom súde (§ 205a ods. 2 O.s.p.). Konanie je ovládané zásadou materiálnej pravdy, pretože súd skutkový stav sám zisťuje a snaží sa čo najviac svojím zisťovaním priblížiť skutočnému stavu. Otec v priebehu odvolacieho konania tvrdil

skutočnosť, že so súhlasom matky dal maloletému z nasporenej sumy 160,- eur na motorku. Keďže okresnému súdu uvedená skutočnosť v priebehu prvostupňového konania nebola tvrdená, nemohol sa ňou zaoberať a ohľadne nej vykonať dokazovanie, a teda ani nemohol dostatočne zistiť skutkový stav, a teda vec správne právne posúdiť. Krajský súd v tejto časti jeho rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v priebehu ktorého vykoná dokazovanie, či a kedy sa tak stalo a na základe takto zisteného skutkového stavu výšku zameškaného výživného vo svojom novom rozhodnutí opätovne posúdi. Súčasne rozhodne aj o trovách konania (§ 224 ods. 1, 3 O.s.p.)

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.